

Η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου στην Παναγία των Βλαχερνών. Ένα συγκλονιστικό περιστατικό από τον βίο της Οσίας.



στη

. Όταν εισήλθε στην ιερά μονή η κόρη μιας αριστοκρατικής οικογένειας από την Καισαρεία, η Ειρήνη με ιδιαίτερη χαρά δέχτηκε την κοπέλα στο ποίμνιό της, καθώς ήταν η πρώτη συμπατριώτισσά της που εισερχόταν στο κοινόβιο, μετά τις δύο θεραπαινίδες της Φιλικητάτη και Αρετή.

Η Θεοφανώ, όπως λεγόταν η νεαρή αριστοκράτισσα, ήταν ορφανή από γονείς και οι συγγενείς της την αρραβώνιασαν παρά τη θέλησή της με κάποιο πλούσιο άρχοντα, ο οποίος όμως ήταν σκληρός και φερόταν στην αρραβωνιαστικιά του βάνουσα. Η Θεοφανώ έφυγε κρυφά από την πατρίδα της, για να απαλλαγεί από τη βία του αρραβωνιαστικού της και των συγγενών της και έφτασε στην Κωνσταντινούπολη, όπου βρήκε καταφύγιο στη μονή Χρυσοβαλάντου. Η φήμη της Ηγουμένης Ειρήνης είχε φτάσει ως την Καισαρεία και οι συμπατριώτες της ήταν πολύ περήφανοι για αυτήν, ίσως περισσότερο κι από την ημέρα που την αποχαιρετούσαν ως μέλλουσα αυτοκράτειρά τους.

Όμως, ο αρραβωνιαστικός της Θεοφανώς οργίστηκε από τη φυγή της μνηστής του και νιώθοντας πληγωμένο τον ανδρικό του εγωισμό άρχισε να την ψάχνει με μανία. Πέρασαν μήνες και δεν μπορούσε να εντοπίσει κάποιο ίχνος της ούτε κάποιον που θα γνώριζε να τον πληροφορήσει για το που θα μπορούσε να καταφύγει η κοπέλα. Παρολαυτά, το πάθος του και η οργή του δεν κατευνάζονταν και κατέφυγε σε ένα διάσημο μάγο της Καισαρείας, προκειμένου να του φέρει πίσω

τη Θεοφανώ.

Ο μάγος κατέφυγε στις μαγγανείες του και στη βοήθεια του διαβόλου και ένα πρωί η Θεοφανώ ξύπνησε βγάζοντας άναρθρες κραυγές, ξεσκίζοντας τα ράσα της και ουρλιάζοντας το όνομα του μνηστήρα της. Οι αδελφές αναστατώθηκαν και η Ειρήνη, που χάρη στο διορατικό της χάρισμα γνώριζε γιατί η κοπέλα είχε περιέλθει σε αυτή την κατάσταση, κλαίγοντας πικρά κατηγορούσε τον εαυτό της ότι από δική της αμέλεια και ολιγωρία ο διάβολος κατέβαλε τη Θεοφανώ. Έχοντας όμως σταθερή και μεγάλη πίστη στο Θεό, οπλίστηκε για την καινούρια μάχη με το Σατανά, την οποία καταλάβαινε ότι θα είναι σκληρότερη από τις προηγούμενες.

Συγκέντρωσε τις αδελφές στο Καθολικό και αφού τις συμβούλεψε να φυλάγονται από τις παγίδες του Διαβόλου, τις διέταξε να νηστεύσουν για μία βδομάδα και κάθε μέρα να κάνουν χίλιες μετάνοιες η καθεμιά τους στα κελιά τους για την άρρωστη αδελφή τους, για να την ελεήσει ο πολυεύσπλαχνος Κύριος. Οι μοναχές με προθυμία πραγματοποίησαν την επιθυμία της, ενώ η ίδια η αγία παρέμεινε ένα ολόκληρο τριήμερο στο ναό, απέχοντας από οποιαδήποτε τροφή, γονατιστή μπροστά στις εικόνες του Μεγάλου Βασιλείου και της αγίας Αναστασίας της μάρτυρος (στους αγίους αυτούς έτρεφε ιδιαίτερη ευλάβεια, επειδή ήταν συμπατριώτες της).

Ιδιαίτερα μπροστά στο εικόνισμα του Μ. Βασιλείου, η οσία παραπονιόταν κι έλεγε πως επιτρέπει ο άγιος να συμβαίνουν τέτοια έκτροπα στην πατρίδα τους, καθώς η Καππαδοκία ήταν περίφημο κέντρο των διαφόρων μάγων της εποχής. Την τρίτη νύχτα, η Ειρήνη, ενώ επαναλάμβανε τα ίδια, βλέπει μπροστά της το μεγάλο Καππαδόκη πατέρα της Εκκλησίας και τον ακούσει να της λέει: «Γιατί μου παραπονείσαι Ειρήνη; Κι εγώ λυπούμαι για την παρανομία των ασεβών ανθρώπων. Το πρωί μόλις ξημερώσει οδήγησε την πάσχουσα στο ναό των Βλαχερνών, κι έρχεται εκεί, στον Οίκο της, η Μητέρα του Δεσπότη Χριστού που μόνη έχει δύναμη και εξουσία να την θεραπεύσει».

Κατασυγκινημένη η αγία Ειρήνη, θυμούμενη την ευλάβεια που έτρεφε στη Βλαχερνιώτισσα Παναγία, συνδεδεμένη στενά με τον κοσμικό της βίο, πήρε την άρρωστη αδελφή και δυό από τις παλαιότερες μοναχές και πήγαν στο ναό. Ήταν η πρώτη φορά που η Ειρήνη έβγαινε από τη μονή του Χρυσοβαλάντου, ύστερα από τη χειροτονία της, πριν τόσα χρόνια, μόνο για αγάπη της άρρωστης κοπέλας.

Στις Βλαχέρνες, ενώ η άρρωστη βασανιζόταν από το ακάθαρμο πνεύμα, η Ειρήνη και οι δυό αδελφές προσευχόντουσαν γονατιστές μπροστά στη θαυματουργό εικόνα της Παναγίας μέχρι αργά το βράδυ. Κατά τα μεσάνυχτα, η οσία κουρασμένη από την ταλαιπωρία και τη θλίψη των ημερών, ακούμπησε στο μαρμάρινο προσκυνητάρι της πάνσεπτης εικόνας και αποκοιμήθηκε. Τότε είδε στο όνειρό της ένα αμέτρητο πλήθος κόσμου να συνωστίζεται μέσα στο ναό και σε λίγο μπήκε με στρατιωτική τάξη ένα τάγμα από χρυσοφορεμένους νέους, οι οποίοι

ετοιμάζαν δρόμο μέσα στο πλήθος. Στη συνέχεια, ένα άλλο τάγμα διακόνων με λευκές στολές και χρυσά οράρια θυμιάτιζαν και έραναν με άνθη το δρόμο. Η οσία έβλεπε όλες αυτές τις θαυμάσιες ετοιμασίες και ρώτησε με απορία έναν διάκονο για ποιόν είναι όλη αυτή η υποδοχή. «Η Μητέρα του Θεού επισκέπτεται τον Οίκο της, ετοιμάσου να την προσκυνήσεις», απάντησε ο διάκονος.

Εκείνη τη στιγμή, κατέφθασε η Παναγία συνοδευόμενη από πλήθος αγγέλων και αγίων. Το πρόσωπό της ακτινοβολούσε τόσο πολύ από τη θεϊκή αίγλη, που κανείς δεν μπορούσε να την αντικρίσει. Η Παντάνασσα, αφού εξέτασε και βοήθησε όλους όσους είχαν καταφύγει στο ναό της, έφτασε και στη μαθήτριά της Ειρήνης. Τότε η οσία έπεσε στα πόδια της Παναγίας να την προσκυνήσει, όταν άκουσε τη Δέσποινα να απευθύνεται στον άγιο Βασίλειο και να τον ρωτάει για την περίπτωση της. Όταν έμαθε για τι προσευχόταν η Ειρήνη, στράφηκε και στην αγία Αναστασία και είπε: «Υπάγετε στην Καισάρεια και εξετάσατε με επιμέλεια την υπόθεση αυτής της κόρης. Σ' έσ'αυ τους δυό εδόθη η χάρις να την θεραπεύσετε». Στη συνέχεια, η Παναγία ανέβηκε πάλι στους ουρανούς, ενώ φωνή από άορατο στόμα διέταξε την Ειρήνη: «Πήγαινε στο μοναστήρι σου κι εκεί θ' άξιωθεις του ποθουμένου».

Εκείνη τη στιγμή, η οσία ξύπνησε κι έκθαμβη διηγήθηκε το όνειρό της στις δυό άλλες αδελφές, που εξακολουθούσαν να προσεύχονται. Όταν ξημέρωσε, επέστρεψαν στο μοναστήρι τους γεμάτες πίστη κι ελπίδα. Ήταν η ώρα της μεσημεριανής προσευχής κι όλες οι μοναχές ήταν μαζεμένες στο Καθολικό, περιμένοντας με αγωνία την επιστροφή της Ηγουμένης τους. Η οσία διηγήθηκε ξανά το όραμά της και τις πρόσταξε με υψωμένα χέρια να φωνάζουν όλες μαζί κατανυκτικά «Κύριε ελέησον». Η πανίσχυρη εκείνη προσευχή είχε αποτέλεσμα: Σε ένα ακόμη όραμα που είδαν όλες οι αδελφές, ψηλά στον αέρα εμφανίστηκαν ο άγιος Βασίλειος και η αγία Αναστασία λέγοντας στην Ειρήνη: «Άπλωσε τα χέρια σου, Ειρήνη και δέξου αυτά και μη μας ονειδίζεις πλέον, γιατί αναλάβαμε να διώξουμε τους μάγους από την Καισάρεια».

Η οπτασία χάθηκε και στα χέρια της Ειρήνης έπεσε ένα δέμα το οποίο αποτελούνταν από αντικείμενα χρηστικά σε μάγους, όπως τρίχες, βελόνες, καρφιά, χαρτιά με ονόματα δαιμόνων και δυό μολυβένια ομοιώματα του νέου που προκάλεσε όλο αυτό το κακό και της άρρωστης κοπέλας.

Όλη την υπόλοιπη ημέρα και τη νύχτα, η Ειρήνη με τη συνοδεία της έμεινα στο ναό και ευχαριστούσαν τους Αρχαγγέλους, τους Καππαδόκες αγίους και την Παναγία για όλα τα θαυμαστά που αξιώθηκαν να δουν και να ζήσουν. Το επόμενο πρωί, η οσία έστειλε πάλι την άρρωστη κόρη με δυό ακόμη αδελφές στο ναό της Βλαχερνιώτισσας, με λάδι, νάμα και προσφορές να λειτουργήσει ο προσμονάριος (=εφημερεύων ιερέας) και το δέμα με τις μαγείες.

Με τη θεία Λειτουργία, έχρισε ο ιερέας την άρρωστη με λάδι από την καντήλα της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας και έριξε στη φωτιά τα διαβολικά

αντικείμενα. Καθώς αυτά καιγόntonτουσαν, η κοπέλα ξανάβρισκε την ισορροπία του λογικού της, ενώ από τα μολυβένια αγαλαματίδια, που έλιωναν, ακουγόntonτουσαν αποτρόπαιες κραυγές. Η Θεοφανώ, επέστρεψε στη μονή εντελώς θεραπευμένη, ευχαριστώντας την Παναγία για το θαύμα της αλλά και τις αδελφές και την πνευματική της μητέρα για την αμέριστη συμπαράσταση και βοήθειά τους.

Πηγή: agiameteora.net